

A 2022–2023-as tanévben végzett évfolyam ünnepélyes kibocsátása

2023. június 25-én ünnepi istentisztelet keretében kibocsátották a Kolozsvári Protestáns Teológiai Intézet magiszteri másodéves (hatodéves) református hallgatóit. Az ünnepi istentiszteleti szolgálatot Kató Béla, az Erdélyi Református Egyházkerület püspöke végezte a Gal 1,10 alapján: *Most tehát embereknek akarok a kedvében járni, vagy Istennek? Vagy embereknek igyekszem tetszeni? Ha még mindig embereknek akarnék tetszeni, nem volnék Krisztus szolgálója.* Az igehirdetés rámutatott: az embereknek vagy Istennek tetszeni, ez a lelkipásztori szolgálat egyik visszatérő dilemmája. A gyülekezet tagjaihoz iránti feltétlen szeretetteljes viszonyulás és a megbízó Krisztus iránt felvállalt szolgáló lelkület az, amely a lelkipásztornak segít bölcsen eligazodni ebben az örökös dilemmában.

Az igehirdetést a végzős hallgatók fogadalomtétele követte az istentisztelet folytatásában. A 2022/2023-as tanév júniusi vizsgaidőszakában 12 erdélyi és 8 királyhágómelléki hallgató zárta le teológiai tanulmányait és tett magiszteri záróvizsgát. Az Erdélyi Református Egyházkerületből: Aszalos Szidónia Honoráta, Balázs Gergő, Barticel-Kiss Benjámin, Begué Mátyás-Eugéné-Victor, Bíró István, Ilyés Hunor-István, Lukács Róbert-Zoltán, Molnár Ede, Nagy Ádám-Attila, Ördög Sándor, Szabó Zoárd-Attila és Torkos Ákos-József. A Királyhágómelléki Református Egyházkerületből: Kocsis (Csatári) Leila, Juhos (Demeter) Ilona-Reményke, Gáti Gábor, Gecse Krisztián-Dániel, Horváth József, Kocsis Norbert-József, Nagy Dávid és Szilágyi István. A fogadalomtétel szertartását Gáll Sándor kancellár vezette az egyházkerületek részéről.

A fogadalomtétel után Torkos Ákos-József vett búcsút a teológus közösségtől, aki megköszönte a szülők támogatását, a tanárok segítségét a lelkeszi szolgálatra való felkészülésben és a diáktársak által biztosított közösséget. (Kibúcsúzó beszédének szövegét a beszámoló végén közöljük.)

Az ünnepélyes esemény záró mozzanataként Kató Béla püspök vette át a végzett hallgatókat a két egyházkerület nevében, és a szokásos befogadó nyilatkozat helyett Reményik Sándor *Verbum caro factum est* című versével ajándékozta meg a végzett hallgatókat és az ünneplő közösséget, amelyet Mátyus Ilona nyugdíjas tanárnő szavalt el. A vers címe ismerősen csengett mindazok számára, akik sokszor álltak a díszteremben e felirat előtt: „szemben az alattomosan kúsó idővel”. A nagy lelki átéléssel tolmácsolt költemény útravalóul szolgált az egyetemi képzésből kilépő és az egyházi szolgálat útjára induló hallgatóknak:

*S ne engedd, hogy elbízjuk magunkat
Sem fegyverben, sem észben, sem erőben,
Sem akaratban, sem csalfa időben,
Csak abban, ami örökkévaló:
Te igédben, mindenkit üdvözítőben.*

Búcsúszavak

Főtisztelendő Püspök Úr, nagytisztelendő Egyházi Képviselők és Tanári Kar, kedves Diákok, szeretett Családtagok, Rokonok és Barátok!

Eljegyezlek magamnak örökre, eljegyezlek magamnak az igazság és a törvény, a szeretet és az irgalom ajándékával – így hangzik évfolyamunk vezérigéje. Ez az ige Hóseás próféta idejében hangzik el (2,21), amikor Isten választott népe új lehetőséget kap arra, hogy a „nem nép” állapotából újra Isten népévé legyen. Ezt Isten úgy való-

sítja meg, hogy a pusztába vezeti ki Izrael fiait, szívhez szólóan beszél velük, és mint egy menyasszonyt elpecsételi magának őket. Mennyire bensőséges kapcsolat ez. Isten az ő népének helyezi szívére, hogy jelenléte fogja kíséri őket.

Templom és pecsét. Ez a két erőteljes szó jelentette számunkra azt, hogy a reformáció 500. évében nemcsak arra emlékeztünk: még mindig itt vagyunk és vágyunk visszatérni a gyökerekhez, hanem mi, akik itt most vagyunk előttetek és fogadalmat tettünk, arra is emlékezünk, ugyanabban az évben indultunk el, hogy valamit mi is hozzátegyünk ahhoz, amit reformátoraink haj-